

📅 Litér, 2020. május 31. | Pünkösdvasárnap

👤 Szabó J. Róbert lelkipásztor

📖 **Mi van, ha nem bírom tovább?**

📖 Róma 8,26.

Hasonlóképpen a Szentlélek is segítségünkre siet abban, amiben erőtlenek vagyunk. Hiszen sokszor még azt sem tudjuk, hogy miért és hogyan imádkozzunk. A Szentlélek azonban maga könyörög értünk, szavakkal ki sem fejezhető sóhajtásokkal.

1.

Erőtlenség. Mennyi formájában része az életünknek! Van testi és van lelki erőtlenség, gyakran egyik a másikból következik. Erőtlenné tesz egy fizikai vagy pszichés betegség, amely váratlanul és a semmiből zuhan ránk, vagy egy hosszabb folyamat következtében lesz életünk állandó része. Erőtlenné tesz egy átélt trauma, a stressz, egy baleset, egy családtag elvesztése, a mulandóságom és öregedésem felismerése. Erőtlenné tesznek a társas kapcsolataink válságai, a munkahelyi konfliktusok, a kudarcaink, a csalódásaink, a napi sikertelenségeink. Erőtlenné tesz egyetlen bántó szó, egy sértés, egy elmulasztott gesztus, egy várt, de soha meg nem kapott figyelem, törődés és szeretet. Sőt, erőtlenné tesz egy bűn, egy hazugság, a képmutatás, ami átszövi az életünket.

Hányszor mondtuk ki már az: nem megy, nem bírom tovább, tehetetlen vagyok, nincs hozzá erőm. Mert valami megoldhatatlannal kerültem szembe, valami legyőzhetetlennel, ami meghaladta a képességeimet, a lehetőségeimet.

Lehetsz bármilyen erős, okos, gazdag, sőt, még Krisztusban hívő ember is, mindegy, mert előbb-utóbb mind belefutunk egy olyan helyzetbe, ami megmászhatatlan hegyként magasodik fölénk. S ilyenkor a zsoltárossal együtt sóhajtunk: vajon honnan jön számomra segítség? ^{Ps 121,1.}

2.

Az erőtlenség közös nyomorúsága hívőnek és nem hívőnek. Ez az egyik hatása a bűnben elbukott bukott világnak minden erre a világra születő ember életére. Mi a különbség mégis hívő és nem hívő ember között?

Nem az, hogy a hívő ember nem kerülhet olyan helyzetbe, amikor kiszakad belőle a sóhajtás: nem bírom tovább. Nem az, hogy nem juthatunk le mi is az előbb már idézett kérdésig: vajon honnan jön számomra segítség? ^{Ps 121,1.}

A különbség hívő és nem hívő ember között az, hogy az Istenben hívő ember tudja folytatni a mondatot: Az Örökkévaló küld nekem segítséget, a Menny és Föld Teremtője! Nem hagyja, hogy lábad elcsússzon, szüntelen virraszt fölötted, nem alszik el! ^{Ps 121,2-3.}

3.

És igen, van, amikor ez elég vigasztalás! Van, amikor az, hogy Isten emlékeztet segítőt jelenlétére az életben, elegendő arra, hogy talpra álljak és megújult erővel folytassam tovább az életemet.

De lehetséges olyan élethelyzet, amikor egy hívő ember is olyan mélyre jut, hogy hallgatja az igét, olvassa az igét, még imádkozik is, és mégsem történik a lelkében semmi? Lehetséges az, hogy hallott és olvasott ige, ami máskor más helyzetben olyan erővel szólt, hatott, formált, vigasztalt, egyszer tompán és üresen pattan vissza a szívemről? Lehetséges?

Azt gondolom, hogy újjászületett hívő emberként is kerülhet olyan mélységbe az életem, amikor mindez nagyon is lehetséges. Amikor Krisztust követő emberként is legyőz egy-egy testi vagy lelkierőtlenység. Egy váratlan helyzet, egy nem várt pofon, egy támadás, egy betegség, egy haláleset, egy tragédia, egy krízis, egy csalódás, egy akármí.

Jó lenne minden időben rendíthetetlen kősziklaként állni. De testvérek, a még rendíthetetlennek látszó kősziklákat is apró homokká radírozza a szél, a víz és a jég, és mindez csak idő kérdése. És mi nem vagyunk kősziklák!

4.

Ezért van annyi vigasztalás azokban a bibliai versekben, amiket ma élénk hozott az Isten! Cseri Kálmán, néhai pasaréti lelkipásztor így nevezte ezt a verset: a pünkösdi evangélium, és ezt írta róla: „*Van valaki, aki kész együtt hordozni velünk a terheinket. Van valaki, aki csendesen figyel az életünket, akkor is, ha mi nem ismerjük, vagy nem ismerjük el Őt, s amikor szükségesnek látja, odalép mellénk és segít vinni, amit vinnünk kell. Nem kér érte semmit, nem tart előadást róla, nem szégyenít meg, hogy miért nem bírjuk egyedül azt, amit pedig kellene. Egyszerűen segít vinni.*”¹

5.

De még ennél is több van itt, amit meg kell hallanunk! Arról, hogy néha még hívő emberként is annyira elárulhat a lelkünk, annyira összekuszálódhatnak az életünk szálai, annyira átláthatatlan szövevényyé lehetnek a gondjaink, hogy azt sem tudjuk, hogy miért és hogyan imádkozzunk.

Voltál már így? Úgy, hogy nem jött imádság a szádra? Vagy imádkoztál volna, de azt sem tudtad miért imádkozz? Hogy mit kellene kérni? Mi lenne a legjobb egy-egy a helyzetben? *Egy hívő férfi jött ment el a lelkészéhez, akinek a felesége rettenetes testi fájdalmak között kínlódott, gyógyíthatatlan betegségben, és nagyon őszintén azt mondta: Tulajdonképpen nem is tudom, hogy mit kérjek az Istentől. Azt, hogy vegye magához őt, vagy azt, hogy tartsa életben. Nem tudom, mit kérjek.*² Ismered ezt az érzést?

És hogyan imádkozzon az ember, amikor imádkozni képtelen? Amikor annyira el van keseredve, vagy éppen ellenkezőleg, csalódott dühvel van tele szíve? *Bennem egyszer egyszerre volt ott a kettő: az elkeseredés és a csalódott düh. Akkor, amikor édesapám meghalt. Elkeseredtem, hogy nincsen többé az apám, akit szerettem és akire oly nagy szükségem lett volna még. De közben úgy éreztem Isten becsapott, mert nem hallgatta meg az*

¹ A Szentlélek, mint segítő. Pasarét, 2002.05.19.

² Joó Sándor: Mit kérhetünk az imádságban? Pasarét, 1965.09.12.

Mi van, ha már nem bírom tovább? | Róma 8,26.

érte elmondott könyörgéseimet. Lehet-e, és ha igen, hogyan lehet ezekkel az érzésekkel imádkozni ilyenkor?

6.

Van tehát olyan élethelyzet, amikor nem tudom miért és nem tudom hogyan imádkozzam. De, amikor a tehetetlenség vagy a mélység, amiben járunk pecsétet tesz a szánkra, vagy valami más keményíti meg a szívünket Isten felé, akkor sem hallgat el az imádság az életünkért, ahogy olvassuk: *A Szentlélek azonban maga könyörög értünk, szavakkal ki sem fejezhető sóhajtasokkal.*

Hogy hogyan értsük ezt? Valahogy úgy, hogy amikor egy ember tehetetlenül, erőtlennül, kimerülve és gyengén a betegségétől még az imádságra is képtelen, odalép mellé valaki, aki kezébe fogja a kezét, és helyette és érte könyörög. Úgy érthetjük meg Pál apostol szavait, hogy magunk elé képzelünk egy embert, aki minden nap, amikor este imádságra kulcsolja a kezét, nemcsak önmagáért, hanem hit nélkül élő munkatársai életéért is imádkozik. Helyettük és értük.

Ugyanezt teszi a Szentlélek is, helyettünk imádkozik, és értünk jár közben a mennyei Atyánál, életünk elnémult pillanataiban. Ezért és így lesz Ő tökéletes vigasztalónkká és pártfogónkká életünk minden percében.

7.

Kerüljünk vagy legyünk akármilyen élethelyzetbe, nem vagyunk kiszolgáltatottak, nem dobálhat bennünket kénye s kedve szerint az élet, és a mennyei Atya sem hagy/hagyott el bennünket! Még akkor sem, ha így érezzük vagy így látjuk néha, mert amikor erőtlenségünkben már imádkozni is képtelenek vagyunk, imádkozik helyettünk és értünk a Szentlélek, akit segítőként rendelt mellénk az Isten! Ámen!